

eller den anden Maade ligesom at ville underminere; thi jeg tror ikke, at det fører til noget godt Resultat i nogen Henseende. Man kunde tænke sig, at Situationen krævede, at man foreløbig standsede Kampen, imidlertid forholdt sig afventende; vort Løsen var dog det samme, vor Fæne den samme; der var blot en Udsættelse, men Intet opgivet. Jeg indskyder, at jeg ikke særlig retter dette mod de ærede Forslagsstillere eller mod den Side af mine Meningsfæller, som de høre til, men det er rettet mod Folkethinget, mod de levende Kræfter her og maaske andetsteds i det Hele siden den 1ste Oktober. Derimod siger jeg, at den Maade at drive Politisk paa, som vi nu ere slaaede ind paa, vil efter min Mening albrig kunne føre noget Godt med sig hverken for Landet eller for Friheden eller for noget af Partierne, og derfor har jeg udtalt mig foreløbig under denne politiske Sags Behandling saaledes, som jeg har gjort. Jeg har begrænset min Neutralitet og Passivitet haade med Hensyn til Maade og Omfang; de Herrer kunne nu tage det paa den Maade, de finde for godt. Jeg haaber, at dette er tilfrækkeligt forstaaeligt, i alt Fald overfor den nærmeste Fremtid og i Følge min Stilling til Sagen i det Hele. Jeg forbeholder mig videre Kritik og videre Motivering, men det skal jeg love de Herrer, ikke blot de Herrer Forslagsstillere, men i det Hele det Mæltal, der dannede sig den 8de November, at de skulle faae den Forsøielse for mig at bære det fulde Ansvar af deres Behandling af Finantsloven for 1878—79, og de skulle ikke, haaber jeg — undtagen det gaar ud over meget vide Grændser — i den Henseende lide nogen Forstyrrelse fra min Side.

Bille: Det er jo en ganske uventet Tulegave, Folkethinget bringer det danske Folk ved denne Diskussion om Kronborg Amtstue, der er voret op til saa store Forhold, som Forhandlingen idag allerede er, og vi skylde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) særdeles stor Erkjendtlighed, fordi han er bleven Anledning til denne uventede Tulegave. Lovforslaget har her i Salen havt den Skjæbne kun at finde een Angriber og mange Understøttere. Selv det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som jeg er glad ved at se være vendt tilbage, da jeg er i det ualmindelige Tilfælde at skulle sige noget Bønligt til ham, havde Høisind nok til at glemme, hvor liden Virkning hans eget Forsøningsforsøg nylig havde, og til frit at slutte sig til et andet, der er fremkommet med bedre Barfler om at kunne føre til et praktisk Resultat. De Bemærkninger, han fremsatte — og som for Resten ikke vare ganske frie for en Sndblanding af hans bekjendte Betragtninger om

Tilstanden i 1866 — vare i det Hele til Støtte for Sagens Fremme. Jeg skal ikke dvæle ved den lille Divergens, der var os imellem. Han mente, at det var urigtigt at drage Slutninger fra de Erfaringer, man havde høstet ved tidligere Ansættelser af saadanne smaa Skovfaserere, thi, sagde han, man havde jo ogsaa oplevet, at Embedsmænd havde gjort sig skyldige i Regnskabsuorden og Kasseangel. Ja, ganske vist; men Finantsministeren har oplyst, at af 7 saadanne smaa Skovfaserere er der allerede indtruffet Regnskabsuorden og Kasseangel hos de 5, men man kan dog egentlig ikke med Billighed paasta, at $\frac{5}{7}$ af Embedsmændene have gjort sig skyldige i Regnskabsuorden og Kasseangel. (Berg: Det er en ren Misforstaaelse). Nei, det forholder sig fuldkommen rigtigt, og det har ogsaa sin naturlige Forklaring; thi for de Honorarer, man har kunnet anvise saadanne smaa Skovfaserere, har det ikke været muligt at tilvejebringe enten den Dygtighed eller Erfaring eller den Uafhængighed i Stillingen, som udgjøre de nødvendige Vilkaar for at kunne omgaas med saa store og vanskelige Forretninger som dem, der ere henlagte under Amtsforsvaltere og Skovfaserere, og for at kunne iagttage den Redelighed med Statens Midler, som er nødvendig. Embeder skulle være lønede saaledes, at de kunne søges af Folk, der medbringe saadanne Betingelser, og Vilkaarene i det Hele skulle være af den Bestaaenhed, at de ere i Stand til at have Embedsmændene over saadanne Fristelser, for hvilke $\frac{5}{7}$ af Embedsmændene bukke under. Spørge vi ikke derfor, saa varetage vi ikke Administrationens Lær. Dog, dette var et lille Intermezzo, som ikke har Særligt at betyde, og jeg vender tilbage til, at alle Stemmer have været for Forslaget, kun een derimod. Det er nu en Erfaring, som gaar tilbage i Liden, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds betragter dette Spørgsmaal om Kronborg Amtstue som en Slags Domæne. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for bestedent yttrede, at han var bleven gjort til Ordfører i Sagen, og derfor var hans Forslag blevet godkendt i Thinget; nei, som vi bleve mindede om af det ærede Medlem for Ribe (B. Holm), har det ærede Medlem selv gjort sig til Ordfører i denne Sag (Berg: Saa?). Ja, Han har i to Samlinger igjennem været den, som frit og uden noget Valg er optaaet mod Sagen, og med den store politiske Indflydelse, det ærede Medlem den Gang besad, blev han ogsaa valgt ind i Udvalget og var maaske der udsat til Ordfører; men som Ordfører har jeg Intetformhelt kunnet læse af ham, da nemlig Betænkningen ikke er trykt; alle de Udtalelser, der findes af ham i Rigsdagstidenden, har han fremsat som Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem havde